

Layout

Essay

Jeg, en grovbolle

Anja Rosa Qvist

"Du bli'r, hvad du spiser," stod der på en plakat, der engang hang i vores klasseværelse, og det lavede vi lidt grin med dengang. Tobias er en makrelmad, Nanna er en frikadelle, Malthe er en bolle. Ha, ha, ha. Det med at spise, mente vi, handlede nemlig kun om at få noget skovlet ned, så maven faldt til ro, inden vi skulle ud i det store frikvarter.

Om kort tid har Tobias, Nanna, Malthe og jeg sidste skoledag, og i dag gik vi i gang med at tømme vores klasseværelse. Under en kasse fandt vi den gamle plakat "Du bli'r, hvad du spiser". Og mens jeg gik der i klassen og tænkte tilbage på min skoletid, slog det mig, at plakaten måske har ret. Måske bliver du faktisk, hvad du spiser. Måske har vores madpakke en stor indflydelse på vores liv. Ja, jeg tænkte faktisk, at den kan have betydning for selve vores identitet.

Nogle forskere mener, at ens identitet er medfødt, men de fleste psykologer er enige om, at identiteten dannes, mens man vokser op. Identiteten er, siger de, resultatet af alle de erfaringer, man får i sin barndom. Jeg går i 9. klasse nu, og når jeg tænker tilbage på alle de gode og dårlige oplevelser, jeg har haft i spisefrikvarteret i min skoletid, så ser det faktisk ud til, at min madpakke har haft langt større indflydelse på min personlighed, end jeg har været klar over. At mine spisepauser i skolen har været med til at gøre mig til den, jeg er i dag.

Jeg kan fx huske dengang i første klasse, hvor jeg lå på køkkengulvet foran min mor og hylede over, at hun ville give mig æg med på brødet. Æggemad, som jeg rent faktisk elskede. Men som en af mine klassekammerater kaldte en stinkbombe. Den oplevelse har været med til at forme min personlighed, tænker jeg. Den morgen på køkkengulvet valgte jeg nemlig at tilpasse mig. At gå mere op i, hvad andre synes, mener og føler end i mine egne behov. Jeg blev en, der sørger for at passe ind.

Helt anderledes var det med Tobias. Han var typen, der trods drillerierne hårdnakket fortsatte med sine makrelmadder. Tobias lærte at stå imod med sin makrelmad.

Mikkel, som gik ud af klassen i ottende, havde aldrig en rigtig madpakke med i skole. Nogle gange havde han penge, som han brugte på kakao i skolebuden. Andre gange en kiks eller en pose chips. I de små klasser var vi misundelige, for hvem vil ikke gerne have en pose chips til frokost? Senere kunne man godt se, at der ikke var nogle voksne, der for alvor gik op i, hvad Mikkel fik at spise. At han var en smule forsømt, og at det var

• Lodret format

• Passende klummebredde

• Harmonisk højremargen

• Linjeafstand: 1 eller 1,15

• Vælg en letlæselig skrifttype, fx Times New Roman eller Garamond

• Fremhæv overskriften

• Fremhæv evt. et eller flere bogstaver, eller indsæt et citat

• Del teksten i afsnit. Marker hovedafsnit med linjeoverspring og underafsnit med indryk